

BAJTÁRSI

HIVEN!

LEVÉL

VITÉZÜL!

III. évi 11. levél

3 oldal

Graz, 1950. VI. 10.

MEGGYORSULT AZ ÁLLÁSOK KIÉPÍTÉSE A SZOVJET ELLEN!

Nagyarányu gazdasági összefogás Nyugateurópában - Titkos tárgyalások a Balkán felől - Vörös Kína nem mer állanosítani! - Trygve Lie 10 pontja

HA össze akarjuk foglalni a legutóbbi hetek eseményeit, azt kellene mondanunk, hogy amennyire mozdulatlannak látszik a víz tükre, annyira fontos és élénk --bár csak lassan fejlődő-- áramlások bontakoznak ki a mélyben. A szabad világ összefogása és állásainak kiépítése a Szovjet világoralmi törekvéseivel szemben, egyre határozottabb alakot öltenek és egyre energikusabban folynak. Még kell ugyan egy csonó idő, mire Nyugateurópa s Amerika teljesen készen áll, de ezt most már könnyebben ki lehet várni, mint az addigi eseménytelen végétálást.

GAZDASÁGI TÉREN a Nyugat részéről történelmet formáló fontosságú kezdeményezés történt. Schuman francia külügyminiszter félretéve az évszázados francia-német ellentétet, szén- és acél-egyezmény megkötését ajánlotta fel Németországnak és a többi nyugati államoknak. Mindenünnen a legnagyobb helyeslés fogadta a tervet, csupán Anglia felelt elutasítólag, de amerikai befolyásra, ugy látszik, ha egy kicsi módosított formában is, de előbb-utóbb csatlakozni fog. Ez az együttműködés, amely nemcsak tisztán gazdasági, hanem katonai téren is óriási jelentőségű volna /a hadviselés legfontosabb alapja a szén és acél!/, olyan szoros egységbe

foglalná Nyugateurópát, amiből az eljövendő Egyesült Európa könnyen, szinte automatikusan kibontakozhatna. Ehhez járul annak a már eléggé előrehaladott tárgyalásnak az ígérete is, amely egyrészt Franciaország és a Benelux államok, másrészt Itália között folyik. Ennek célja a Benelux-nak Fritalux-á való kiszélesítése volna. Ily módon az összes európai latin államok --az ibériai félsziget kivételével-- vámunióba lépnének egymással, sőt valutáris téren és egyéb gazdasági elhatározásaikban is egyetértőleg cselekednének.

POLITIKAI ÉS KATONAI TÉREN éppen ilyen messzemenő következményű haladás tapasztalható a Szovjet elleni állások kiépítésében. A szervezeti-leg legfontosabb itt annak az állandó koordinációs /egyeztető/ bizottságnak a létesítése, amely az Atlanti Szerződés államaiból Londonban alakul és székel. Ezt, mint ezen államok legfelsőbb politikai és katonai vezérkarát kell tekintenünk. Létesítésével azok az elkeserítő és időtrábló huzavonák, amelyekről nem régeadtunk hírt, megszűnnek a nyugatiak között. Elnöke az amerikai külügyminiszter eddigi első helyettese, Lovett, lesz. Ez mutatja, hogy milyen hatalmas sülyt akarnak ennek a bizottságnak az amerikaiak biztosítani. - Katonailag a legnegyug-

tatöbb az amerikai hadianyag most már állandó áramlásán kívül Bradley USA vezérkari főnök optimista nyilatkozata a kongresszus előtt. Szerinte Nyugateurópa lerohanásának veszélye egyre csökken. Nem a hatalmas, számbelileg is egyenrangú nyugati hadseregben látja az ellenállás eredményes biztosítékát, hanem arányilag kis, de viszont elsőrendűen felszerelt, a legmodernebb fegyverekkel ellátott haderőben. Ehhez a nyilatkozathoz csatlakozik két érdekes technikai hír. Az egyik: messzehordó lövedékek formájában is sikerült az atomerőt felhasználni, s ezzel a stratégiai légi bombázás eddig kizárólagos területéről a földi harcokra is felhasználni. A másik: hivatalos bejelentés arról, hogy a nyugatiak olyan új tankelhárító fegyvert konstruáltak és látják el azzal fokozatosan az atlanti szerződés haderőit, hogy az hatalmas páncélos-erőkkel szemben is védelmet biztosít. Nyilván itt is valami atom-erővel kombinált légelhárító ill. tankelhárító ágyúról van szó. Kétségtelen, hogy Bradley optimista nyilatkozata ezeknek a technikai újdonságoknak köszönhető. **VAN MEG EGY NAGYON ÉRDEKES HÍR, Albániával kapcsolatban.** A United Press jelentése ez Rómából, ill. Belgrádból. Ha igaz, mindenesetre már az új belgrádi USA követnek, Allen-nek sikerét lehet sejteni benne. Eszerint május elsején az eddig halálosan kominform-hű Albániából, a helyettes külügyminiszter vezetése alatt bizottság érkezett Itáliába, s azonnal felvette az érintkezést angol megbízottakkal. Nemsokára rá egy görög kormánykiküldött érkezett és csatlakozott a tárgyalókhoz. Ez a hír nem kevesebbet jelentene, mint azt, hogy a nyugatiaknak sikerülne az egész **Balkánt a maguk oldalára állítani. Bulgária meglehetősen izolált helyzetben van, Románia sem különben, az igazi értékes területek /amelyek a tengerhez csatlakoznak/: Jugoszlávia, Görögország és - Albánia.** Ha ez is kiválik a kominform-istállóból, akkor az orosz tervek a Földközi Tenger meghódítására ismét a távoli mesék fantáziájába húzódnak vissza. Már pedig tengerek nélkül egy világháborúban - nem lehet győzni!

TERMÉSZETESEN A SZOVJET SEM TÉTLENKEDIK, de határozottan érezhető a nagy kapkodás, még a hideg háborús tevékenységükben is. A berlini pünkösdi felvonulás csődöt mondott. Nem ugyan maga a felvonulás, mert szovjetek szerint 700.000, a nyugat-berlini sajtó szerint alig több, mint 200.000 kommunista ifjút sikerült kivezényelniük, hanem annak következményei! Egy csonó fiatal és egy csonó kommunista néprendőr menekült át a nyugati zónába. Ennyi volt az egész "eredmény"! A már ismerttetett Schumann-terv ellensúlyozására Kelet-Németország kormányával elsimítotték az u.n. Oder-Neisse vonalat Németország végleges határaként. Ez annyit jelent, hogy Németország lemond a Lengyel közigazgatás alá került, de oda eddig be nem kebelezett /csa most!/ területeiről. Természetesen a Nyugat azzal tiltakozott és a nyugat-német kormány hazaárulást emleget!

A vörös Kína is nehezen talál bele a kominform keretekbe! Most a Times /a legtekintélyesebb angol lap/ jelenti, hogy a vörös Kína kormánya nem mer kommunista állangazdálkodásba fogni, hanem messzemenően meghagyja a nagángazdálkodási rendszert. Nem, mintha ezt örökösnek lehetne tekinteni, de hát lehet-e magát a vörös kormányt is örökösnek tekinteni? Mindenesetre már a Távol-Keleten is erős akciók vannak folyamatban a vörös áradat felfo,ására. MacArthur a vezénylő amerikai tábornok Japánban - törvényen kívül helyzetbe a japán kommunista párt központi bizottságát, másszóval: a kominform hű kommunistákat kivágta a nyeregéből. Az új központi bizottság most noszva-ellenes kommunistákból alakult meg. Ezen kívül még a Délafrikai Unió alkotott törvényjavaslatot a kommunista párt betiltására. A Szovjet tehát egyre inkább defenzívába szorul. Egyetlen aktív, de már az egész világon leleplezett kísérlete az u.n. béketüntetések szervezése. Magyarországon pl. a 8 és fél milliós lakésságból 8 millió irta alá a békenyilatkozatot! Szóval ugyszólván a csocserők is! Eppen ez a tulbuzgóság nyitja fel a világ szemét és mutatja meg, hogy ez a "béke" offenzíva sem egyéb, kommunista csalásnál!

TRYGVIE LIE, az UNO főtitkára Lo pontos "békejavaslatot" tett Sztálin -
nak és a nyugati kormányfőknek. Ezeknek lényege: az UNO helyzetét és te-
kintélyét helyreállítani, ill. megerősíteni. A javaslat általában nem
aratott nagy elismerést és megvalósítása sem változtatna lényegesen a je-
lenlegi világpolitikai helyzeten.

NINCS HUS, VAJ, TOJÁS - MAGYARORSZÁGON!

A bolsevik rémuralom pompásan dolgozik. Ma már ott tart a még pár
évvel ezelőtt minde nel bővelkedő Magyarország, hogy nincs hus, vaj, to-
jás, sőt paprika sem! a piacokon és az üzletekben. Az összeomlás után az
egész világ csodálkozása mellett két év alatt tökéletesen talpraállt az
ország mezőgazdasági termelése, pedig német és orosz ugyancsak kifosz-
totta, amiből csak lehetett! És most, a "béke" hatodik évében kezd oda-
jutni Hazánk, hogy a lakosság a szovjetbeli éhínségnek néz elébe. Lehet
ezt többféleképpen is magyarázni! Lehet azt mondani, hogy kolchoszok mi-
att esett vissza a termelés, vagy mert valutaszerzés miatt mindent ex-
portálnak. Vagy, hogy a kb. 350-400 ezerre tehető orosz "biztosító" csa-
patok mindent felzabálnak. Mindegyik igaz, mindegyik és talán még más
száz ok is hozzájárult ahhoz, hogy sorba kell állni a legfontosabb élel-
micikkekért! /Azaz, dehogyan kell! Egyszerűen nem - szabad! De akárhogy
csürj k-csavarjuk is a dolgot, egyetlen központi igazság jön ki belőle:
az a rendszer, amelyik vagy nem tud, vagy nem akar megfelelő népélelme-
zést teremtteni a tejjel-mézzel folyó Magyarországon - az a rendszer csap-
ni való, az a rendszer aljas, s annk a rendszernek eltávolítása nem po-
litikai, vagy mit tudjuk mi milyen kérdés, hanem egyszerűen - életkérdés!
Ennivaló helyett béke-aláírásokkal és felvonulásokkal etetik az embere-
ket! Őszintén csodáljuk szegény, otthon maradt, szenvedő testvéreinket,
hogy ettől a sok maszlagtól, amit hus és tojás helyett kell megenniük,
nem rontották halálra a gyomrukat. A "béke"-svindli eredménye, hogy pon-
tosan 7 és negyed millió aláírás "gyült össze" Magyarországon! Ugyanak-
kor --szintén a Szabad Nép c. kommu ista közlönyből vesszük-- Romániában
7,230.000. Hogyhogy? Romániának /a magyar területekkel és Erdéllyel/ 14
millió körüli lakossága van. Vagyis ott - a fele irta alá. Nálunk 8 mil-
lióból 7,250.000! Hát nem gyönyörű Rákosi-Révai elvtársak k lön ügybuz-
galma? Ők viszik el a pálmát az összes rabszolga-kormányok elől. Vajjon
mit fognak kapni érte a nagy, hatalmas, dicsőséges, stb. Szovjettől? Ta-
lán egy ujonnan alapítandó Vörös Nyelv - rend csillagját az összes sar-
lókkal és kalapácsokkal. Ezt meg is érdemelnék, mert a nyelvük ez után
a csudálatosan fejlett technikájú nyalás után nyilván alaposan kivörö-
södött! De ez a nagy szorgalom nem tartotta vissza Révai "kultuszminisz-
ter" elvtárs urat attól, hogy ki ne adjon egy rendeletet, mely szerint
ezentul a püspökök vatikáni kinevezése csak akkor jogerős, ha azt ő is
elsimeri. Hát ambíciója és bőre van a kultusz elvtárs-urnak! Pont ő, a-
ki, ugyebár, sohasem volt katolikus, akarja felülcenzurálni a katolikus
egyház belső dolgait! Dehát ez is hozzá tartozik a "béke"-műhöz! Meg az
is, hogy az Isten tudja milyen jogcimen ott ténfergő vörös seregek a mar-
hahus kilójáért 17 fillért fizetnek, hogy falv kat, sőt városrészeket
kell egyszerűen kitelepíteni cakku pakk, hogy a kényelmes ágyacskákhoz
és selyempaplanhoz szokott kiváló szibériai kecskepásztoroknak meg le-
gyen a megszokott kényelmük! Nagyon tragikus dolgok ezek, de valahogy
már csak nevetni lehet rajtuk. Nem azon, amit olvas, vagy hall az ember,
hanem azon, hogy az egész világ nyugodtan asszisztál ehhez a "szövetsé-
gesi" magatartáshoz! Mikor ébrednek fel már az emberek, mikor döbbennek
rá arra a szemenszedett infámiára, ami itt, a vasfüggöny mögött törté-
nik! Ez nem politika, uraim, hanem az emberi lét és becsület folytonos
arculcsapása, aminek ha nem vetnek véget hamarosan, háboru ide, háboru
oda, egyszer csak előnti a többi világrészeket is. Mert a szemérmetlen
szentelenség ragadós ám! Egyszer csak majd azon vesszük magukat észre a
most közönyösen vállvonogató urak, hogy - nekik is ki kell szállni a
kényelmes ágyukból... Jó lesz nihanarabb felébredni!

VAN ISTEN, MÉGHOZZÁ HAZÁNK FÖLDJÉN JÁR!

Ez évi első levelünkben egy csodáról irtunk, ami a vasfüggöny mögött történt. Ime, itt közlünk egy második csodát...

Május első napjaiban történt. A népidemokrata vonat ezuttal is bedübörgött a Bük-i vasutállomásra. Sopron felől jött és telve volt már egy csomó népi demokratával, akik Szombathelyre igyekeztek.

Csikorogva torpant meg az állomáson, ahol már nagy csomó utas várta érkezését. Felszállt egy római katolikus lelkész is, s vele együtt egy, a faluban lakó asszony. Olyan fülkébe kerültek, ahol hat népi demokrata köműves ült. A pap köszöntését nem tisztességes magyar módon viszonzták, hanem Lenin és Sztálin katekizmusából idézgettek.

- Te piszkos csuhás, hamarosan lógni fogsz! Lehuzzuk rólad a csuhát és nem tömöd többé a pocakodat!

A pap felelet nélkül hagyta a gyalázkodást és eltávozott a fülkéből. A falumbéli asszony bent maradt továbbra is.

A hat népi demokrata ördög azonban nem maradt nyugton. Elhatározták, hogy visszacsalják a papot, hogy továbbra is gyalázhassák. Az egyik lefeküdt a padra, betakarták, még az arcára is rátettek valamin. Az volt a tervük, hogy mikor a pap majd, akit valami ürüggyel becsalnak a fülkébe, leemeli a fekvő arcáról a takarót, az hirtelen arcul fogja köpni. A gondosan kieszelt pokoli terv megbeszélése után egyikőjük kiment, hogy behívja a papot:

- Tisztelendő ur, jőjön be, egyik társun hirtelen rosszul lett, megkéne gyóntatni!

- Emberek, miért gunyolódnak velem, hisz én nem bántottam magukat? - kérdezte a pap.

- Hát nem jön?

- Nem! - hangzott a határozott válasz.

Az invitáló eltávozott, de nemsokára rá jött egy másik társa, aki mélefelegyverző szavakkal közeledett a paphoz:

- Tisztelendő ur, az ön lelkén szárad, ha társunk gyónás nélkül hal meg!

A pap nem felelt, hanem bement a fülkébe, mit sem sejtve arról, hogy arcuköpés fenyegeti. Odalépett a padhoz és leemelte a fekvő ember arcáról a takarót.

Nézi, nézi a fekvő köművest, majd halk hangon suttogta a többinek:

- Elkésten, emberek! Társuk gyónás nélkül halt meg...

A vonat robogott a halottasházzá vált kocsiival Szombathelyre, ahol a halálra riadt és egész lényükben megrendült népi demokraták halottként emelték le társukat, ki a papot arcul akarta köpni...

Van Isten, méghozzá Hazánk földjén jár...

/-h -r/

A NAGY VILÁG FURCSASÁGAI - Az angol pipázás közben feltartja a fejét, a hollandi lehajtja. Hollandiában különben a pipa idő- és hossz mérték. Pl. Delft-től Rotterdamig az ut négy pipa, Rotterdamtól Hágáig hét pipa. Vagyis, mire hét pipa dohányt elszív az ember, odaér!

A hollandi parasztnők lába igen nagy. Közmondás, hogy "ha egy hollandi parasztnő csak egyszer is végigmegy a réten, kész a gyalogut!"

Európa népei közül a holland nevet a legkevesebbet. Általában a hollandus nagyon hidegvérű, kivéve egyetlen helyet: az amszterdami börtönt!

Hollandiában kabátot adnak a tehenre. Nyáron egy könnyebbet a legyek ellen, télen egy nehezebbet az eső és a hideg ellen. A tehenet különben úgy kefélik, mint másutt a lovat.

A hollandusok nagyon jószívűek. Már az sem számít náluk jó embernek, aki nagyon meleg nyári napon nem fűrésztli meg a kutyáját.

Az afrikander/hollandi eredetű délafrikai/ oly ügyesen kezeli nyolc méter hosszú ostorát, hogy elcsapja vele a repülő madarat, vagy felcsapja vele a nyolc méterre földre helyezett apró rézpénzt.

A SZÁMADÓ KANÁSZ
.....

Öpk. voltan az egyik örsön. Örskörletemhez tartozott az ottani érseki uradalom egy része is. Mikor egyszer ellenőrző szolgálatban jártam, találkoztam Miska bácsival, a számadó kanással, amint éppen egy nagy falka disznót terelgetett. Jókat káromkodott az öreg, s megkérdeztem, hogy nincs-e hite, hogy ilyen cifrán szaporázza? - Hogyne volna, tiszt-helyettes ur! - volt a válasz. - Halhatatlan, nagy hitem van nekem! is tudnék én a hiten másokkal veszekedni, ha nem is vagyok püspök mint az egyszeri kanász fia.

- Hogy is volt az, Miska bácsi? - kérdeztem, mire az öreg készséggel fogott bele a históriába.

- Hát, kérem, vót a csanádi püspöknél egy kanász, akinek vót egy kisfia, oszt a gyerek nagyon szerette az olvasásfőlé. Mikor eccör eljött a püspök, hogy bejárja a birodalmát, elért a disznófalkához is, s a gyerekek akkor is olvasgat a disznóturás enyhelyibe. Megállítja a püspök a hintáját, oszt odainti a gyereket. - Szeretsz olvasni? - kérdi tőle. - Nagyon szeretek, kérem szépen - feleli a gyerek. - No, fiam, gondom lesz rád! - s azzal odaszól a kanásznak, hogy elviszi a gyereket, pap lesz belőle.

- De, méltósága - mondja a kanász - ha a kanászságból meg nem él, nem él meg semmiből se. Nem kívánok én elébbvaló hivatalt semmiféle ivadékomnak se!

- Jó, jó, fiam, csak bizd rám a gyereket! - válaszolta a püspök, s azzal el is vitte a fiut magával. Az öreg kanász nagyon megharagudott, hogy így elvesztette a segítségét, mert azért a gyerek, ha sokat olvasott is, ügyes volt és tudott pásztoritani az apja körül. Nem is akart többet tudni a kispap fiáról. Az meg szorgalmasan tanult, s egyre feljebb hágott a létrán. Mikor azután az öreg püspök meghalt, a fiu lett helyette a püspök.

Egyszer azután azt mondja a tisztartó a kanásznak: - Tudja-e kend, Jóska bácsi, hogy kinek a cselédje?

- Hogyne tunnám, a püspöké!

- Hát azt tudja-e, hogy ki a püspök?

- Azt már igazán nem tudom - felelte rá Jóska bácsi.

- Hát tudja meg, hogy a kend tulajdon fia.

- Nem akarom azt mondani, hogy a tisztartó ur beszédje nem igaz - válaszolta Jóska bácsi - hanem megtudnám én hamar, ha adna nekem a tisztartó ur vagy két napi szabadságot!

A tisztartó meg is adta, s Jóska bácsi elment a püspöki palotába. Ott elmondja a dolgot egy cifrazsinóros huszárnak, aki persze hitetlenkedve jelentette a püspöknek. De a püspök azt mondta, hogy csak eressze be a vendéget.

Benén a kanász, de persze, azóta a fia sokat változott, ne ismerte fel semmiképpen. Kezdi mondani az öreg a mondókáját, de a püspök csak széttárja a karjait, nyakába borul az öregnek és összecsókolja. Sirtak örömben mind a ketten. Lett is olyan ebéd, amilyent a kanász még ál-mában sem mert volna gondolni! Hát hogy azt a sok jó ételt eszi, meg finom bort issza az öreg, kigy n án belüle a diploma! Felsőhajt nagy-bánatosan és azt mondja:

- Hej fiam, édes fiam, ha nem evett vóna a fene evve a püspökséggel, most nán számadó lehetnél mellettem! De csak a malac falkánál, mert az anyafalkát még se engedném ki a kezemből! Hitemre!

.....-s-1/.....
MIT CSINÁLT MICSURIN, A NAGY SZOVJET TUDÓS? Kerezstezte a napot a hold-dal! - Na és? - Azóta se éjjelünk, se nappalunk!

NEM VAGYUNK HAJLANDÓK VITÁZNI!

"Grazi Csendőr Ujság és MHBK" cím alatt, a "Bajtársi Hírek" 1950. május 1.-i számában, melyet kéziratként a MHBK ausztriai /angol zónabeli/ főcsoportja adott ki, félremagyarázásra okot adható közlemény jelent meg.

A cikk tartalmával nem kívánunk bővebben foglalkozni, mert ezzel --eredeti elvi állásfoglalásunktól eltérőleg-- polémiába bonyolódnánk. Erre pedig, megítélésünk szerint, semmi szükség sincs, különösen nem hivatás-alapon szervezett közösségek, főcsoportok, vagy csoportok között, melyek feladatai egyazon célban torkollanak. Hogy ezt a közös célt a különböző csoportok különböző elgondolások, eszközök, stb. útján óhajtják elérni, az a hivatás-alap különbözőségéből önként adódik, s nem ok arra, hogy egymás munkájába belebeszéljünk, azt zavarjuk, vagy akadályozzuk.

Annak a megítélését, hogy a különböző hivatás-alapon álló csoportok helyesen választották-e meg céljaikat és eszközeiket, bizzuk az időre!

Fentieknek megfelelően Bajtársi Levelünk f. évi február 28-iki, 4. számában közölt felhívással kapcsolatban nem látjuk szükségét helyreigazításnak, s a magunk részéről az ügyet jelenleg befejezettnek tekintjük.

SZÓT EMELÜNK A CSENDŐR-HADIFOGLYOKÉRT!

A londoni konferencia --öt évvel a háboru befejezése után!-- felvette a hadifoglyok hazaszállításának kérdését.

Ez is kérdés? Hát nem természetes, nem nemzetközi jogon nyugvó tény, hogy a háboru elmúlt, tehát nincs alapja a hadifogságnak? Sajnos, nemcsak kérdés, hanem elintézetlen, sőt sűrű homályba burkolt probléma!

Amikor a különböző nemzetek összeállítják azokat a statisztikákat, hogy hány százezer hadifogoly honfitársuk hiányzik még, nekünk is fel kell a szavunkat emelni! Az emigrációs sajtónak egynek kell lennie az elnémitott magyar Haza érdekeinek e téren való képviselőjében is!

Amikor a kb. 200.000 haza nem tért honfitársunk elnémitott hozzátartozói helyett felhívunk minden embert, akiből a jóérzés még nem vészett ki, hogy a maga részéről tegyen meg mindent hadifoglyainkért - külön rá kell mutatnunk a mi szűkebb családtagjaink, a csendőr-hadifoglyok helyzetére is.

A mi nagy családunk tagjai még a hadifoglyok szükreszabott, kesze ükenyerének is csak a morzsáit kapják. Külön, ugynevezett büntető táborokban sinylődnek, a hazatérés reménye nélkül. A kollektív felelősségrevonás gyászleplelvel letakart hozzátartozók még azoktól a lehetőségektől is el vannak vágva, ami a többi hadifogly hozzátartozóknak rendelkezésre áll. Ezeknek szenvedéseiben minden nap évnék számít. Óráról órára dőlnek jeltelen sirjaikba. S mi, ennek a családnak, véletlen folytán megmenekült, szabad földön élő tagjai belekiáltjuk a világba hadifoglyainkkal való együttérzésünket! Öt évvel a háboru befejezése után még mindig nem tisztult volna meg a valóban demokratikus, nyugati közvélemény annyira, hogy "emberszánba" vegye ezeket a szerencsétleneket is?

/N.I./

SZABAD MAGYAR UJSÁGÍRÓK EGYESÜLETE néven Párizsban egyesület alakult, amely május 14-én tartotta első kongresszusát. Az egyesület tervbe vette egyesületi otthon létesítését, magyar és idegennyelvű előadások szervezését, dokumentációs anyaggyűjtést és szakmai közlöny kiadását is.

KIVÁNDOROLNI SZÁNDÉKOZÓK FIGYELEM! MAGYAR-ANGOL és ANGOL-MAGYAR szótárunk II. kiadásából még kaphatók példányok! Angol-Magyar kötetünk kiejtést, helyes hangsúlyt és rövid nyelvtant is tartalmaz. Aki ki akar vándorolni, vagy máris tengeren túl van, annak részére nélkülözhetetlen, mert nyelvtudás nélkül nincs boldogulás, nincs előbbrejutás! Megrendelhető szerkesztőségünkben. Ára kötetenként 18-18 Schilling.

VÁNDOROLOK MESSZE IDEGENBEN

Vándorolok messze idegenben,
De valami gond ül a szívemben,
De valami nyomja, de valami bántja:
Látlak-e még, édesanyám kicsi háza?

De szeretnék egyszer hazamenni,
Kis családi házban megpihenni,
Otthonomra lelni, anyacsókra kelni,
Áldott fejét könnyhullatva megölelni!

/ -s -a/

EGY-KÉT GONDOLAT A BAJTÁRSI
ÖSSZEFOGÁSRA!!!

Hideg szél fuj, egyik nap,
ugy mint másik nap, ami annyira
rázza rozoga ablakaimat,
hogy fel kell az embernek figyelni rá.
Dideregve vágyom a lelki megújulásra,
amely mint ha elbujdosott volna előlem,
Te előled, Bajtárs és mindnyájunk
elől. Belefáradtunk a bizonytalan várakozásba és

nem azt nézzük, keressük, hogyan is lehetne ebből a lelki megrázkódottságból kijutni. Manapság, amikor a gyűlölet áradata öntötte el a földet, nem gondolunk arra, hogy ettől az áradattól meg kell szabadulnunk, mert elpusztul a rét, ha nem éri harmat és szeretet nélkül elpusztul a lélek.

Ma, amikor annyi sok szenvedés, annyi sok megpróbáltatás, tengernyi keserűség és fájdalom kiált felénk, keressük meg az egyedül járható utat: a szeretet utját!

Egy kicsit talán eltérek attól, amit egy katonaléleknek kellene mondanivaló. Azonban a sok-sok keserű megpróbáltatás egy másik utra is rávezetett és szeretném most minden bajtársamnak külön-külön emlékezetébe véteni, hogy az Ur Isten majdan egyenként fog kérdőre vonni bennünket, ki miként sáfárkodott a neki adott javakkal, a Haza, az emberi társadalom és Isten szolgálatára!

Eveken keresztül tanították nekünk, hogy mutass jó példát a fiatalabbnak, mutass jó példát az alacsonyabb rendfokozatban lévőknek. És ma éppen azok, akiknek jó példát kellene mutatniuk, tértek a gyűlölet útjára? Azt megértem, hogy a róka és a nyul együtt usznak az áradatban és amikor partraérnek, a róka megfordul és megeszi a nyulat. De velünk, emberekkel ez nem történhetik meg! Miért nem tudjuk mi megfogni egymás kezét szeretettel, egymást segítve?

Magyar Testvéreim! A Szolg. Szab.I.R. helyett tekintsünk most egy szívvel, egy lélekkel a Duna-Tisza völgyére, amelyet az istentelen barbarizmus tapos sirgödörbe. A magyar élniakarás, a magyar faj szívós akarata kiált felénk: Elni akar a magyar! Apáink földjére hogyan térjünk vissza, ha nem fogjuk egymás kezét megértéssel, szeretettel? Petőfi Sándor ezt írta: "Járjatok be minden földet, melyet Isten megteremtett, nem akadtok bizonyára a magyar nemzet párára".

Hallgassuk csak az élettelen harang kongását, milyen lélekkel szól az hozzánk! Igen, a lélek az, amit mi elvesztettünk. Próbáljuk meg a szál pamutot elszakítani, milyen könnyű! Ha azonban összefogunk több százat, milyen erős lesz az! Fogjunk össze mi is a Csó Bajtársi Közösségben, amely igazi bajtársi szeretettel formálja az új embertípust. Azt az embert, aki nem a haszon, a parancsnoklási vágy, az élrejutás fütötte nagyravágyásból cselekszik, hanem belső kényszerből keresi az utat a teljes lelki összeforrás felé.

Alljunk egymás mellé és képezzünk egy erős oszlopot, amely kiállja a vihart! Ha egyet akarunk és előljárunk a szeretetben, akkor visszatérünk kedveseink körébe, apáink földjére, otthonunkba, édes Hazánkba!

/ -z -s/

KERESSÜK Dr. Dén /Vén?/ László csó-hadnagy bajtársunkat, kinek részére szerkesztőségünkben üzenet van szüleitől. Aki tudja nevezett címét, kérjük, közölje azt a B-L szerkesztőségével!

Ezton köszönjük és nyugtázzuk az Ön által küldött.....hozzájárulást!

SEGITSÜNK TÜZKÁROSULT BAJTÁRSAINKON!

Mint karintiai munkatársunk jelentette, Spittal/Drau barakk-táborban május 27-én este az egyik magyar barakk kigyulladt és porig égett. A tüzeset következtében kilenc magyar, köztük három cső-bajtárs vált hajléktalanná. Bajtársaink -multjukhoz méltóan- elől jártak a mentési munkában, azonban maguknak már a rajtuk lévő ruházaton kívül nem maradt semmi. Bajtársainkon segíteni hazafias kötelességünk! Erre kötelez bennünket a dicsőséges, közös mult, a sivár jelenben pedig az irántuk táplált önzetlen szeretet, s az együvé tartozandóság érzése! Adjatok tehát alsó vagy felső ruhaneműt, lábbelit, háztartási eszközöket, vagy pénzt, ki mennyit tud és amennyit bajtársi szíve diktál! A B-L a címére küldött adományokat nyugtázza és rendeltetési helyére továbbítja!

+++++

CSENDŐR-HALOTTAT GYÁSZOLUNK!

DAIMY ÁDÁM, cső-százados bajtársunk, május 10-én, Deggendorf-ban, Németországban, vakbéloperáció után, pár nappal váratlanul elhunyt. Nem csak öreg szülei, új életet hordozó felesége és két szép gyermek, hanem mi valamennyien is gyászoljuk őt: a kiváló embert, a példás csendőrt és a fajtájához, Hazájához mindvégig hűséggel ragaszkodó nagyart! Bajtársak! Küldjétek egy néma imát a magyarok Istenéhez és kérjétek korán eltávozott, derék bajtársunk számára örök nyugalmat és békeséget!

BAJTÁRS! TÖLED FÜGG A B-L TOVÁBBI MEGJELENÉSE!

Nem tuloztunk, amikor a fentieket irtuk! A nagyarányú kivándorlás következtében európai olvasó-táborunk szükségképpen megfogyott. Tengerentúli bajtársaink pedig --igen gyér kivételtől eltekintve-- az új világ jobb kereseti lehetőségeinek ellenére is, úgy látszik, elfelejtették Európában küzdő bajtársaikat és nem gondolnak arra, hogy jobb körülményeik között teljesítsék kötelességüket a közösséggel és annak lapjával: a B-L -el szemben! Ilyen körülmények közt utoljára kell kérnünk olvasóinkat, hogy küldjék be hozzájárulási díjaikat, mert ezek további elmaradása esetén legfeljebb havonta, s akkor is csak 4 oldalon, de még valószínűben egyáltalán nem fogunk megjelenhetni. A közöny, amivel volt itteni és tengerentúltra került olvasóink viseltetnek a B-L -el szemben még az anyagiak elmaradásánál is jobban fáj ugyan, de a közösség és a nagy csőcsalád érdekei mégis azt kívánják tőlünk, hogy apelláljunk bajtársaink megértéséhez és kérjük: segítsenek, míg nem késő!

M A N U S K R I P T - K É Z I R A T - SAJÁT SOKSZOROSÍTÁS! ADRESSE:
CIMÜNK: UNGARISCHE KAMERADSCHAFT, GRAZ, GEIDORFGÜRTEL 49. AUSTRIA.

ABS: UNGARISCHE KAMERADSCHAFT, GRAZ, GEIDORFGÜRTEL 49. Ung. Bar. AUSTRIA

DRUCKSACHE!!!

An Herrn/Frau

Dr. Rektor Béla
 Salzburg.
 Aigen-Aigener Str. 60